

૬૯૮૮

શ્રી નવીન.

તરુણભોજ

નાટક-ગાયનો.

“શ્રી દેશી નાટક સમાજ” માટે.

સ્વી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઝવેરી. ડાહ્યાભાઈ ધોળશાજી.

અમદાવાદ.

“સમશર બાહાદુર” પ્રેસનાં ખાતુ.

૬૯૯૯

શ્રી નવીન.

તરુણભોજ નાટકનાં ગાયનો

શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર સચાલિત માહારાજમિત.
શ્રી દેશી નાટક સમાજને માટે.

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઝવેરી. ડાહ્યાભાઈ ધોળશાહ.

માણ સંસ્કૃત શિક્ષક મિશન હાઈસ્કૂલ-અમદાવાદ

આવૃત્તિ ૧ લી.

(અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે
માટે કર્તાની રજા શિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું
વેચવું વેચાવવું કે ભજવવું નહીં.)

અમદાવાદ.

“ સમશેર બાહાદુર ” પ્રેસમાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૫

સને ૧૮૯૬

કિંમત રૂ. ૦—૨—૦ (બે આના)

૬૮૮૮

શ્રી પરમાત્મને નમઃ

શ્રી “ તરુણભોજ ” નાટકનો ટુંક સાર.

અંક ૧ લો.

મંજના ચરણ

પ્રવેશ ૨ લો.—માળવાના પરમારવંશના રાજા સિંહભટના પાટવી કુંવર મુંજરાજ ની સ્ત્રી વિજયાદેવી સાહેલીઓ સાથે હા-સ્યવિનોદ કરી રહીછે. એકાએક મુંજરાજ પધારેછે; સાહેલી-ઓ જાયછે, રાજા રાણી વાતચિતમાં ગુંથાય છે. અચાનક દા-સી દોડતી આવી પિતાજી સિંહભટ ત્યાં પધારેછે, એવા સ-માચાર આપેછે. મુંજરાજ ગભરાયછે. રાણીને પડે જવા કહેછે સિંહભટ આવેછે. બાપ દીકરાને એકાન્ત થાયછે. મુંજના જન્મનો ભેદ સિંહભટ ખુલ્લો કરેછે; પણ રાજ્ય મુંજનેજ સોંપવા કહેછે અને ખરા હકદાર સિંધુલનો પુત્ર ભોજ ઉમ્મર લાયક થાય ત્યારે તેને આપવા ભલામણ કરેછે. રાણી પોતાના પતિના જન્મનો ભેદ સાંભળી બેબાક-ળી થઇ જાયછે. પસ્તાય છે. સિંહભટ વૈધની પેરવી કર-વા જાયછે. મુંજ રાણીના ગભરાટનું કારણ કળી જાયછે. ઠાર મારવા જાય છે. કટયાણુદેવ રાણીને મ્હેલમાં લેવડાવી જવાનો સંદેશો લઇ આવેછે. મુંજરાજ વાત ઉઘાવેછે. તેલી-આ રાજાને હાથે હુમંતરના વ્હેમમાં રાણી અને તાતજીને મેર દેવાનો કિસ્સો ગોઠવેછે.

- પ્ર. ૨ જો—કલ્યાણદેવ વિચારમાં. તેની પ્રિયા ત્યાં ગભરાટમાં આવે છે. પ્રીતમ પ્રિયાનો વાક્યવિનાશ અને મેળાપ.
- પ્ર. ૩ જો—પરોટમાં નદી કીનારે તેલીઓ. ચોરીનાં કંકણ ચોર દાટે છે. તેલીઓ કાઢી લે છે. એક નાના છોકરાને ફાસલાવી કહીઓ કાઢી લે છે. ધાંચી ખીસ્સા કાઢી તેલીઆનીજ ધાપ મારે છે. પનઘટપર જતી માનુંનીઓ. ધાંચણુ ચોરેલાં કંકણ સાથે. ઠગ દુરઘો ધાંચણુને ઠગી એક કંકણ કાઢી લે છે. તેલીઓ પડાયે છે. બીજાં કંકણ પણ તેલીઓ ચતુરાઈથી લે છે. તમામ તાલબાજોની ટોળી. તેલીઓ ઉસ્તાદ. રાજમુંજ, તેલીઆ મારફતે ઝેર દેવાની પેરવી.
- પ્ર. ૪ થો—રાણીનો મંદવાડ. ઢોંગી મુંજરાજ. તેલીઆનું તુતંગ. હનમાન લાવવા. અને ઝેર દેવું. મોઘમમાં ઝેર દેવાનું હોમત સિંધુલ ઉપર ઢોળી પાડવું. પણ “ ખુલાસાવાર કચેરીમાં કહેવાનું ” કહેવું.
- પ્ર. ૫ મો—કલ્યાણદેવ. સિંધુલ કલ્યાણદેવને દેશ જતા રહેવા સમજાવે છે. લાચારીથી કલ્યાણદેવ કમુલ કરે છે.
- પ્ર. ૬ ઠો—જયા સાહેલીઓ સાથે ગરબો. બદલાનતનો કાકો મુંજ-સાહેલીઓની ઠૂઠા મસ્કરી. પ્રીતમ પ્રિયાનો મેળાપ અને વિયોગ.
- પ્ર. ૭ મો—મુંજ જયા સાથે પ્રેમની તજવીજમાં. જયા અને મુંજ. સતી રજપૂત કન્યા અને પાપી કાકાનો સંવાદ. જયાની મા ભોળીસાવિત્રી વચમાં પડે છે.
- પ્ર. ૮ મો—મુંજરાજ અને સિંધુલનો નાદન દોસ્ત વત્સરાજ. ખુશામતીઆની ખુશામત અને સોબમાં લલચાવું.

પ્ર. ૯ મો.—કચેરી. ઝેર દેવાનું ત્યોમત સિંધુલને માથે ઢોળી પાડ
વું. સિંધુલનો દેશવટો. મુંજ ગાદીએ અને રાગરંગ.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧ લો.—દેશવટે જતો સિંધુલ. ભોજકુમારની અને પુત્રી જયાની
બુદ્ધિસાગર અને વત્સરાજને ભલામણ.

પ્ર. ૨ જો.—વત્સરાજની રાંડેલી બહેન રૂપાળી. મુંજરાજ ઉપર આ-
શક, કામ કાઢી લેવા મુંજરાજનો પ્રપંચી પ્યાર.

પ્ર. ૩ જો.—વત્સરાજ અને મુંજરાજ. ખુશામતથી જંગીર લખાવી
લેવી. તેલીઓ. ચંડાળ ચોકડી. જયાને ફસાવવાનો પ્રપંચ.
લુચ્ચાઓની નિશાળાજી.

પ્ર. ૪ થો.—વત્સરાજ જયાને રૂપાળી પાસે મુકે છે. રૂપાળીનો રોક.
ભોજને ભોળવવા પ્રયત્ન. દાસીઓનું કુટવું. જયાને બદલે
જયન્ત કુમારનું ગોઠવાવું. ખાતરીઆ ચોર ઘાંચી અને દુર-
ઘો. મુંજને ખાસડાંનો માર. બાપ દીકરાનો વિવાદ. રૂપા-
ળી ઉપર રીસ અને પ્રપંચથી કેદ.

પ્ર. ૫ મો.—જયાને એકદમ બુદ્ધિસાગર સાથે સાસરે વળાવવી.

પ્ર. ૬ ઠો.—અધવચ વાટમાંથી જયાને લુચ્ચાઓ ઉપાડી જાય છે.

પ્ર. ૭ મો.—સિંધુલને બાળી મુકવા વત્સરાજની કોશિશ. સિંધુલ-
નું દાવાનળમાંથી બચી જવું.

પ્ર. ૮ મો.—જયા અને લુચ્ચાઓ. ફરેબ રચી જયા લુચ્ચાઓને
કેદ કરી નાશી જાય છે. વત્સરાજ આવી દુરધાને બચા-
વે છે.

પ્ર. ૯ મો.—વત્સરાજ અને દુરઘો જયાને કલ્યાણદેવને ત્યાંથીજ

કહ્યાણુદેવને બ્રહેમમાં નાંખી ઉપાડી લાવવાની યુક્તિ રચવી.
કહ્યાણુદેવ અને દુરથો. જ્યાં અને વત્સરાજ.

પ્ર. ૧૦ મો—દુરથાનો પ્રપંચ. જ્યાં અને કહ્યાણુદેવ આનંદમાં.
ચિદ્ધિ. રંગમાં ભંગ. નિદોષ જ્યાંને માથે કલંક. તિરસ્કાર.
વત્સરાજ અને દુરથો જ્યાંને ઉપાડી જાય છે.

પ્ર. ૧૧ મો—મુંજરાજ અને તેલીઆ. ભોજને ફસાવી મારવા પેર-
વી. દુરથો ખબર આપે છે.

પ્ર. ૧૨ મો—ભોજની વર્ણગાંઠ કચેરી. સૂર્ય તેલીઆ રાજનો અને
કાળીદાસનો વિવાદ. સિદ્ધ અને ભોજનું ભવિષ્ય. સિદ્ધનો
તિરસ્કાર.

પ્ર. ૧૩ મો—ભોજરાજના મામા ભીમસિંહને, ખુદ્દિસાગર મુંજના
પ્રપંચની વાત જાહેર કરે છે. શિક્ષા કરવા ભીમસિંહ
ચઢે છે.

પ્ર. ૧૪ મો—તેલીઆ રાજની શુદ્ધ. ભોજને તેલની કદામાં નાંખ-
વાની પેરવી. ચમત્કાર. ભીમસિંહ અને ખુદ્દિસાગર લશ્કર
લઈ આવી પહોંચે છે. ભોજને બચાવે છે. તેલીઆને પકડી
ભીમસિંહ લઈ જાય છે.

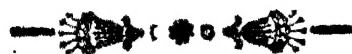
અંક ૩ જો.

પ્ર. ૧ લો—ભોજ કાળીદાસને ત્યાં વિદ્યાર્થી વેશે. પ્રભુ પ્રાર્થના.

પ્ર. ૨ જો—વત્સરાજની કપટબાજી. જ્યાંને વાંદા મેઘા કોળાને ત્યાં
વેચવી. ભોજની ગુપ્ત વેશે સાક્ષી.

પ્ર. ૩ જો—મુંજ અને દુરથો. સિંધુલને ફરી ફસાવવા પેરવી.

- પ્ર. ૪ થી—જ્યા અને મેઘલો. બેદ ભાગવો, જ્યાને ઝામ દેવાની પેરવી. સીપાઇ પકડી કચેરીમાં હાજર કરે છે.
- પ્ર. ૫ માં—રૂપાળી કેદમાંથી છુટે છે. રસ્તામાં મુંજને મળે છે. મુંજ ઠાર મારે છે. સીપાઇઓ મહદુ ફેંકી દેવા લાઇ જાય છે.
- પ્ર. ૬ થી—સિંધુલ કડીઆરાને વેશે. રૂપાળીનું મહદુ. દુરથો સિંધુલને ફસાવે છે, પકડાવે છે.
- પ્ર. ૭ માં—મુંજરાજની કચેરી. ટીપ્પણ. હસુમાંથી ખસુ. બીમસિંહ. કલ્યાણદેવ. તેલીઓ. પોગળ પકડાય છે. પાપીઓને કેદ. જ્યા અને સિંધુલનો છુટકો.
- પ્ર. ૮ માં—જ્યા, મેઘો પકડવા દોડે છે. જ્યા સંતાઇ જાય છે. કલ્યાણદેવ પસ્તાવો કરી આપવાત કરવા મશાલમાં જાય છે. જ્યા પુડે જાય છે. કેદીઓ. મુંજરાજ કેદી. ધાંચી કિસ્સો કરી બચાવે છે.
- પ્ર. ૯ માં—સિંહ અને સિંધુલ. કલ્યાણદેવ આપવાત કરવા મશાલમાં. જ્યા બચાવે છે. છુટેલા મુંજ, વત્સરાજ દુરથો ને ધાંચી. જ્યા અને કલ્યાણદેવને પકડે છે. પાછળથી ભોજ બીમસિંહ તથા લશ્કર પાપીઓને દબાવે છે. પાપીઓને શિક્ષા. ભાઇ બહેન અને બાપ અને છોકરાંનો મેળાપ. સત્યનો વિજય. અને અતે પરમાર્તદ.

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

સિંહભટ્ટ	માળવાનો વૃદ્ધ પરમાર રાજા
મુંજરાજ	તેનો કરી લીધેલો પુત્ર.
સિંધુલ	સિંહભટ્ટનો ખરા પુત્ર
ભોજરાજ	સિંધુલનો પુત્ર
જયન્ત	મુંજરાજનો પુત્ર
વિજયાદેવી	મુંજની રાણી
સાવિત્રી	સિંધુલની સ્ત્રી
જયા	સિંધુલની પુત્રી
બુદ્ધિસાગર	પ્રધાન
તેલીઓ	ખાખડી ભુવો
વત્સરાજ	સિંધુલનો નાદાન દોસ્ત
રૂપાળી	વત્સરાજની રાંડેલી બહેન
ભીમસિંહ	ભોજનો મામો
કલ્યાણુદેવ	જયાનો પતિ.

હગારા. દરબારીઓ. નાયનારીઓ. વિગેરે વિગેરે.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ
શ્રી નવીન ' તરુણભોજ ' નાટકનાં ગાયનો.

અંક પહેલો.

મંગળા ચરણ.

સત્રધાર—

પ્રભુપદ પ્રભુમું વિનયથી વિનવું
ભવભવ ભમવું વિભુજી વિરમવું—પ્રભુ—
પારશ્વત પરમ પુનીત, મુનિજન મન સતત ધ્વનિત
ધ્વાન્ત બ્રાન્ત વિનિવારણ
પ્રભુ રવિ પ્રગટાવે, જ્ઞાન રસણુ ઝગમગાવે—
સમભંગ નયસ્વરૂપ પારખેલ તત્વ રૂપ
વીત રાગ ચરણ શરણ, ચિદાનંદ ભજભાવે—

—(૦)—

નદી—

ધન્ય ધન્ય વીર નર નારી,
કોમળ તનને નિરમળ મનની, વિનય વિનયશાળી—
ધર્મમૂર્તિ જગમાં જયશાળી
પ્રેમમૂર્તિ રસ રીતિ રસાળી
ગુણગુણ જગ પંકાતી ચાલી—પ્રભુ પ્રસાદી મેળવનારી—વિનય—
મનુષ્ય પ્રકૃતિ સરજી છે નિરાળી
કંઈક કુટીલને કંઈક સુવાળી

દેતા સાથે સરખી ઠારી, નવીન કવિજનની બલીહારી
મધુરી મરમાળી—

વિજયાદેવી-સાહેલીઓ— [૧]

છે સુખકર મનહર રજની સજની મ્હાલીએ
રે મ્હાલીએ લઈ તાળીરે—
રે વસંતવર નરવર રંગભર, ધરધર મોતીડે વધાવીએ—
હાં.....આલો રસિક રતિ પતિ રીઝાવીએ
અલખેલી પ્રેમધેલી છળીલીને મનાવીએ—
આ ખુલખુલ ખોલે બાગમાં બલીહારી
પ્રેમ ઘેલી રે અલખેલી લાગ ચૂકે શું લટકાળી મતવાળી
માનો માનો વસંત વાડીએ, ડાળીએ ડાળીએ મ્હાલીએ—

સાહેલીઓ—

૨

આવો અલખેલા (અરેહારે) અલખેલી જોતી વાટનેરે
જોતીવાટ—સખીસંગાથ—રસિકવર ઠાઠનેરે—આવો
આઠ પ્હોરનો દા'ડો ખૂટતાં, આશા તંતુ પણ તૂટતાંતાં
પણ પતિ ચંદ્ર અચાનક ઉગતાં, રહ્યા રસીલા ઠાઠમાં—વાહવાહ
મળતાં રસીયાં મનમથ માતાં, કમળ પરિમળ પણ શરમાતાં
જગદીશજોડી અવિચળ રાખે પ્રેમ પરસ્પર ગાંઠમાંરે—

મુંજ—

(૩)

નથી જુવાની કોઈની નભી અને નભે,
ખરે જવાનું છેવટે અરે ચઢી ખભે
રળી કમાઈ મેળવ્યું કહોશું કામનું?
જે ભોગવ્યુંજ તે ખરું ખીજુ હસમનું—

કપટ કપટ કહો કે ચાતુરી પ્રપંચ દાવ,
જગત સમુદ્ર તારવા ખરે ખરું એ નાવ.
જગતમરો કે રે રૂવો કહો શું આપણે
માથેથી ઉતરી નથી સગાજ બાપને—

કહયાણુદેવ—જયા—

(૪)

જો જરી રસીલી જોને, જો જરી છખીલી જોને
જોખન મદમાતી જોને, જોજોજોને તું પ્રિયપ્રાણુ જોને—
નહીં હઠીલી બહુ હઠસારી, જોજોજો ને તું પ્રિયપ્રાણુ પ્યારી.
પ્રેમને કુરે ઉતારી વ્હાલા વર્ત વાઢરો
બોલને રસીલાલાલા, બોલને છખીલાલાલા
તું બોલ બોલ બોલરે વચન રસાળા
સાંભળી આ કાલાવાલા—જો—

જયા—

(૫)

રસીઆ સહુણા નગુણા નવ થાઓ અરે જરા જરા પ્રીતિરસ પાઓ—
વ્હાલા તમે વ્હાલીને વિસરો નાહક શું બહેમાઓ
શાણા તમે સમજુ છો બસ આવો સમજુ જાઓ—રસીઆ૦
ઝાઝા નહિ રીસાધએ, છોકજ નહિં છણુકાધએ
મોહન હવે મનાધએ, હદમાં રહી હરખાધએ
અરે હાહાહા—રસીઆ૦

પનીઆરીઓ—

(૬)

લાડકડી લટકાળીરે ચાલે લટક ચટક લટકાળી—હાંહારે—
એ લટકેરે મોટા મોટા મુનિનાં માન લીધાં.—મોટાં૦
સોના રૂપાનું બેડુ રે સૈયર, પનથટ પાણીડાં જઈએ—રે મોટાં
પરણ્યો બુલાવો પારણેરે સૈયર. કામણુ દુમણુ વણ કરીએરે—

નહીં ભર્યાં નેણુ ભોળાં ભટાક વેણુ, નખરેથી મન હરીયેરે-
તેલીઓ— (૭)

કહોને દોલ ૧ કેવી, કુંચી સુખની એ સમજી લેવી
ખોટી ખટપટ કેવી, દોલત જ્યાંથી કે ત્યાંથી લેવી.
તગદીર જે તાર હોય હાથ, પદ ખટપટ તું કીરસાનો પાઠ
કર ખાલાદુર બંકાનોજ સાથ
ખાંધી લેને મ્હોળત, ફેલી ખાને દોલત, સાધી લેને સખત
દુનીઆનીએ રંગત—તદખીર કહો કેવી—કુંચી.

સધગા—

૮

ઉજેણી રંડાણી આજ હાય હાય
નિરધાર રે અપાર હાલ થઇ ગયાં હાય હાય
રત્ન આ જતાં હા ! હા ! હા ! હા !—હાય હાય—ઉજે.

કહ્યાણુદેવ—

૯

ખને જે પ્રેમથી મસ્તાન,—અન્યો તે દેવનો દિવાન;
સદા રસરંગમાં ગુલ્લતાન—ભૂતે દુનિઆનું પગમાં ભાન—
હજારો ભક્તે સીતમ ગૂંજરે, નહિ તલભાર દિલમાં ડરે;
સદા પ્રેમે જીવે કે મરે, પીએ તો એક પ્રીતિ રસપાન—
રહે સેંકડો વરસ ભૂખે, સહે જુલમ તાસ દુઃખે
તથાપિ તે તજે નહિ ટેક, ધરે દિલદારનું એક ધ્યાન—

જયા-સાહેલીઓ—

૧૦

(ગરખો)

હારે સખી નીતિ શૃંગાર નિત્ય સજીએ
હારે ભાવે ભરથાર ભગવાન ભજીએ—હારે.
હારે દુરગંધી દુરાચાર તજીએ
હારે નિરમળ શીયળ જળે સ્નાન સજીએ—

ખેરે પટકુળ પ્રેમનાં, સુંદર પાતટીત ભાત
 કંચુકી કરીએ કારમી, સદા કંથ સંગાથ—
 સાથે સહીયર નવ નવાં નંગ છે—હાથે વિધા કંકણ
 વળી રમણ રટણ સાથે પ્રીયુજ પ્રસંગ નવરંગ છે,—
 વચન કુસુમની માળથી, પુને પ્રીતમ નાથ
 નયન કમળ ઉછરેગથી, ધરીએ સ્વામી હાથ—
 દયાની સુંદડી શીરપર ધરીએ
 લજ્જન કંકુની આડ કપાળે કરીએ
 ઝાંઝર સતસંગ ખેરી રમઝુમ રમીએ
 હારે નિત્ય સતી પતિને પાય નમીએ—

જયા-સાહેલીઓ—

૧૧

અલખેલી બાળા-વાહ વાહ અલખેલી બાળા એસે
 રંગે રહો લટક મટક સ્વામીનાથ સંગેરે
 મુકોને ચાળા-બન બન-મુકોને ચાળા-ખશખશ
 રંગે રહો લટક ચટક સ્વામી નાથ સંગેરે
 હારે હાં સખી નવરંગ જીતજીને મેદનજંગ
 નેજેરે જરી ભમર કરીશ નહીં મનભંગ
 બાળોને યો ચીબાવલીઓ કદંગો બોલીનો ઢંગ
 શાંણી તને જાણી—હવે બસ—અલખે—
 ઉલટયો રસ સાગર સખી, રોકયો નવ રોકાયઃ
 લાખ જતનથી જાળવો, પણ જાવાનો ત્યાં જાય—
 હું બાળોને ભોળા-બા કાલીને ઘેલી-જાને અળગી-રહેજો વળગી—
 લટક ચટક સ્વામીનાથ સંગેરે —

કલ્યાણ—

૧૨

ઓ બહાલી આલી આવી ઘેલી ન થા
 તું પળભર ધીરજ પ્યાલો પીલેને પા-ઓ બહાલી-
 સમજીને સ્યાણી તું માની લેની-ઘેલી-
 દુઃખ સુખ મનમાં ન માનીએ
 જગદીશ લીલા જાણીએ
 ખસ જશે ખારા પાણીએ-તું પળ-

કલ્યાણ-જયા—

૧૩

રસિઆ રસિક સરદાર, હૃદયનાહાર, જરૂર જનનાર
 લલના લલિત શૃંગાર, લખ્યા જે લેખ નહિ ટળનાર
 ઉગતાંજ આશાગળ રે પ્રાણાધાર કરે નોધાર
 કરનાર બધું કીરતાર મનુષ્ય લાચાર પ્રિયા લાચાર-
 રામ રામ છે રામ રામ
 પ્રાણાધાર, અરે દિલદાર, સખૂર આધાર, હવે લાચાર-

મુંજ—

૧૪

વાહ ખુખ બની બની ખુખબની, નારી ખુખબની બની-
 રસિકરમણી, શી સુંદર છે આંખડી કમળ પાંખડી
 નેનશર અરરરર ધસે ઝડપ મુજબણીરે-હાહા-
 વદન છે શશી સમરે સુંદર, ચાલમાં એ ગજગમની ગણી;
 શો સુંદર છે શણગાર, મળે જો એવી સુંદર નાર
 થઈ રહે કદી દિલદાર, બતાવે પોતે પૂરણ પ્યાર
 હું ગણું મને ધનભાગ, અરે મહા ભાગ્ય વશી ગધરે
 અંતરમાં સરરરરર એ મન મોહિનીનાર બનીનાગણીરે-હાહા-

જયા—

૧૫

આ કહ્યું શું તમે કાકાજી આજે—જાઓં વાહં
 પ્રેમની પોથી ક્યાંથી પુત્રીની પાસે,
 પ્રેમની પોથી છે પિયુ સાથે,
 કાકા શોભે શું એતે તમારે હાથે—
 જન્યવું તે વળી પુત્રીની પાસે,
 છત્રપતિને કદિ કાળે શું છાજે ?—

જયા—

૧૬

કોને કહું હું ને શું કહું હું બાળા નિરાધાર
 જોણે બિછેરી, તે થયા વેરી—કોને
 આશા હુમેછે, જીવજીવેછે, રોધરહેછે, થઇને છેક લાચાર—કો
 આવીને બહારે, કોણુ ઉગારે—કોને
 કસાઇએ ઘેરી, ગાય આ ઘેલી, મારેછે ફેરી છુટવા વારંવારે—કો

જયા—

(૧૭)

પરમાર કુળ કલંક રહે ફર ફર ફર
 કાકો થઇ થયો શું પાપી કુર કુર કુર
 ને હોત અહિં બીજને કરત ચૂર ચૂર ચૂર
 કાત્રી પુત્રિનું નથી શું વાદ શર શર

મુંજ—

(૧૮)

શું અજબ બની નારી—અરે પ્યારી

આ રમક ઝુમકતી ચાલ ભાળતાં ધીરજ રહે ન ધારી—

જયા—હજી રહ્યો તું રે હેવાન—અરે નાદાના

મુંજ—હવે સમજ સમજ સુજણ, થાય શીદ નાહક રે હેરાન—

જયા--ચુપ ચુપ રહે રે નાદાન-

મુજ--વાહ વાહ વ્હાલી? જીવનના!

જયા--જાશે બન્નેના જાન-

મુજ--તને ઘટે શું એ પ્રિય પ્રાણ-

થઈ રહે તું નિત મારી અરે પ્યારી આ-

મુજ-- (૧૯)

પડ્યા પાસા ઉઘા હવે પણ કંઈ હરકત નથી

કર ખીજી સુક્તિ જતી કરવી એ જીવતી નથી;

કરોડો ઉપાયે હરણી હણતો શાદૃશ નથી,

ખરે ઉઘોગીથી જગત મહિં કંઈ દૂર નથી.—

રસીલી રંગીલી અદભૂત અહા સુંદરી બની;

અરે જાણું હુતો રમણી મણિ માંડિ શિર મણિ.

ઘટે લક્ષ્મીને શું જગપતિ વિના અન્યજપતિ?

ખરે નક્કી નક્કી કળિયુગ મહિં તો નથી સતી.—

દરખારીઓ— (૨૦)

ઉત્કૃષ્ટ ને ઉદાર વૃત્તિ હે? જગત્પતિ?

મહિપતિ મહામતિ આ આપ મૂરતિ—ઉં—

ચિરકાળ, ભૂપાળ, તું પાળું કૃપાળ, સંભાળ આ પાળ—હં

દયાની વૃષ્ટિથી તું દુઃખ દાવાનળ ટાળ—ઉં

સિંધુલ-ભોજ-મુજ— (૨૧)

જીઓ કેવી અજાયબી, પ્રપ્રંચી પામે છે સાચી

આતે કેવો છે અન્યાય. (૨)

ચૂપ કેમ બકયે જાય

બાપી ખીજ છે કાંઈ લાયકી—જુઓ—
 કાકા હવે બાપી ખીજ છે કાંઈ લાયકી
 નથી ગયો જગરાય—
 સાચે સાચાનો છે સ્થાય
 સ્વપ્ના સમાન જનવી સાલ્યખી—કાકા—
 ખસ કર માફ—મ્હોટા આપ—જન જન
 હરિ હરિ નિરોગી મરી જનવ આમ—

વારાંગના—

૨૨

વાહ દીવસ, વાહ સમય, વાહ ઘડી, વાહ વાહ વાહ વાહ
 આંહ લહેર, આંહ મહેર, પરમ પ્રભુની આજ્ઞાલાલા
 હરખ બેર, આનંદ લહેર, વરસે ઘેર ઘેર
 ઉમંગ બેર, રસની નહેર, ફરતી ઠેરઠેર—વાહ
 રમતાં, જમતાં, હરતાં, ફરતાં
 નાજની રસીલી ને રસિક નર વાહ વાહ—

—(૦)—

અંક ૨ જો.

સિંધુડા—

૨૩

કરમ તારી કારીગીરી છે અજાણ, ગૂંબરે ગરીબ પર તુ
 કેવો ગજાળ?—કર૦
 દશા તંત્રનો તું નિયન્તા થઈ, દણે જે ચઢે સાથ તે તે
 લઈ—કર૦
 હરી ગઈ ખરે લક્ષ્મી તારા થઈ, સદા નાશી નાશી પડે
 અંધ થઈ—કર૦

કરમની કૃતિથી મૂઝાયે નહિં ખરો શર તે બાવ્યશાળા
અહિં—કર૦

ભોજ—જયા—

૨૪

શું પિતાજી આમ જશો રાખીને રખડતા
રે પશુએ બાળ કદી કાળ ન પટકતાં—શુ૦
વાડ વિના કોણ વેલો વધારે ?
ભાઈ બહેન રહે શું બટકતા રખડતા—શુ૦

ભોજ—

૨૫

બસ બસ જઈ હું આજ કટારે કરૂં પૂરો એ કાકાને
રીખાવે જે પાપી નાહક આમ અધર્મે રાંકાને—
છતી શક્તિએ સહન કરી રહેવું આ ક્યાં સુધી ?
સજાડી તમોને તાત કોણે ઉધી બુદ્ધિ ?
પાપીનું વચન માની મુઠો રાખ્ય નહિ—છતિ૦ બ૦

ભોજ—જયા—

૨૬

હો બાઈ સંકટ શી રીતે સહેવું ?
હો બેની કોની કને જઈ કહેવું ?—
મહેલ માળામાં રહેતાં મજેથી, રમતાં જમતાં સુખેથી;
પાળક તાત પંખી ઉડી ચાલ્યા, હાથ હવે શું કરવું—
ગોદમાં દાખી ગેલ કરાવી જે હુંક આપતા હોંશે;
સુખ દેવાને દુઃખ જે સહેતા, તે આમ મુકી ગયા બેઠા—
શું કરવા મૂઝાયે મનમાં ? ગયો નથી તાત જગતનો
હે ! જગત્રાતા ! ને પિતૃ માતા શરણે આ બાળ તમારા
હે પ્રભુજી શરણાંગતને નિભાવો—

રૂપાળી-મુંજ—

૨૭

મોહો મોહિની આ ગુલ બદનપર
 વાહ વાહ (૨) રંગીલા રસીકવર
 મીઠી વાણી આ શાણી ને કારી નઝર—મોહો—
 આ તારાં નેણુ હા નયાવે છે નાજની
 હાજર હજુર ઉભી આ મારા દિલબર—
 પ્રીતિ રસ પ્યાસી અલબેલાની છુ ખાસ દાસી
 વાહ વાહ અલબેલી નાર જોખન મદમાતી—

દારૂદીયા—

૨૮

કહો બાધ હહેજત કીહાં સંસારમાં
 સાચે એક પ્યાલો ને પ્યારી ના પ્યારમાં
 બરો બાધ પ્યાલો જોજો—જો—જો—ઓહો—
 દાર છે લાલ લાલ-પીનાર ફક્કડ લાલ
 (પીને ડોલો) રંગે રંગીલા બનરમાં—
 ધરમ કરમ જપ એતો છે ગપસપ
 (સાચે બાધ) ખાવું પીવું છે એક સારમાં—

રૂપાળી-દાસીઓ—

૨૯

રૂપાળી હું રાખ્ય રાજની, કહો શી મારે હવે કમીના ?
 મુંજરાજ પોપટ છે મહારો, હું થઇ બેઠી મધુરી મેના-૩૦—
 બાધ અમે શું બોલીએ મુખથી જગ જાહેર બલિદારી તમારી;
 મુંજ સમા વીર પર મોહિનીથી, મેળવી સેજમહિં સરદારી—
 મનહર મુખને લટકે મટકે, નાણુક નખરે ને નેન કટાક્ષે
 હરકોઇ પુરૂષની મંતરવી ચોટી, વાત સખી એ તવ કાંઈ મોટી—

દાસીઓ—

૩૦

બોલેશું બોલેશું બોલે થઇ બેભાન વચન શા નાદાન—
 ગાહીતું ગાહીતું અમે તો અન્નણુ—વાર બા અન્નણુ—
 કસ્તૂરી તે કાંદો થાય, સિંહ આન બની જાય
 બેસોને ગાહીયા—શાંણી સમજી જા—ચૂપ—
 કેને વાર કુંદન તે કદાપી એ કાળું થાય
 સાકર મીઠાશ મુંડી કડવી કદાપી થાય
 પટાળીએ ભાત પડી તેતો શું પત્તડી જાય—
 નેવડે આવેલાં નીર કદાપી એ મોભે જાય—
 શીયળ શંગાર પરમાર વેશ્યા યાર થાય
 વાલ વાલ વેળુ શા વદાય ઉંધાને ઉંધું મનાય
 અરે આ.....કાંઈ સમજ સુન્નણુ—

રૂપાળી-દાસીઓ

૩૧

પાવન કરીએ પધારીને આ અગળાનો આવાસ—
 રસિક મંડળના છો સરદાર, લલિત લલનાના છો શૃંગાર
 જીવે છે આપ આશરે પ્યાર, આજ પધારી લાજ પધારી,
 પૂરી મારી આશ - પાવન —

સોજ—

૩૨

જ્નેયું જ્નેઇ જ્નેઇને મેં તો ચોક્કમ—
 કામ સધજે સધાય બાહ દામથી—
 કોઇ બતાવે પ્યાર થઇ બેસે દિલદાર
 કહેશે તું મારો માર, અન્નદાતા સરદાર—જ્નેયું
 કોઇ હોયે નાદાર તે હરે ઉદાર
 કોઇ હોયે ગમાર, તે હરે મ્હોમાર

બધે પૈસાનો પ્યાર અને પૈસાના પ્યાર—જેથું
 પૈસા વિનાની વાત કરતાં પડે છે લાત,
 પૈસાથડી કમળત, થઇ બેસે સુળત,
 બાઇ તુ બલી ભાત, પઠી પૈસાની ધાત—જેથું

ભોજ—

૩૩

ક્યાં તું દાસી દામની? ક્યાં હું બીર કુમાર,
 ક્યાં સરજ ક્યાં આગીયો, ક્યાં શીલ ક્યાં બ્યબીચાર—
 સંગત કરતાં નીચની રંગત નવ રહેનાર;
 પૈસા માટે પલકમાં, પલટી બેસે પ્યાર;
 અરે ઝો વેશ્યા નારી, સમાલ નેન કટાર, સમાલ નેન કટાર;
 સમાલ વેણુ તરવાર, એ તરવારે પરમાર ના ડરનાર—અરે—

રૂપાળી—

૩૪

ના બોલ્યા ત્યાં તો બહુ ઘાટયો કેમ કુમાર
 નથી જાણતો મુંજરાજ છે મારા દિલદાર
 કહેતાને વાંત તને અટ અપાટે લઇ જશે, સેજ માંહિ કેદ થતાં,
 બફ બકાટો રહી જશે—
 અરે ઝોરે અનાડી, જળ્યાન તારી સંભાળ,
 જળ્યાન તારી સંભાળ વચન જોઈને જીવ્યાર—ઝોરે•

ભોજ—

૩૫

તારા જેવી તો ઠગારી નારી, કરોડો નિહાળી,—
 આવી ચાલાકી ચલાવાવાળી, નેનમાં નચાવાવાળી;
 સાનમાં સમજાવાવાળી, વાતમાં રીઝાવાવાળી—જેવી•
 અરે રાજાજીનું મનહરી, વશ કરી ધન હરી, નાંહ બેઠી હામહરી;

જાળ અરે જરી જરી, જરા હવે ઠરી બેશ, શીદ ચોળે ઝાઝી મેશ;
 લાભ નથી એથી લેશ, જેવી તું તેવા નરેશ-જેવી.
 ખેલાં વ્યભિચાર અનાચાર મૂળછે અપાર અપાર ચાર એમાંવળી;
 આવી નારથીતો ખેલાયા પારપાર, એકથી તું રમે જાર,
 બીજા થકી બાંધે પ્યાર, ત્રીજાને કરે તૈયાર, મારીને કટાક્ષમાર
 આવો તારો પ્યાર, કરે દિના દશ ચાર, પૈસો હરીને અપાર
 કરી મુકતી લાચાર, અરે જાળ તાર મુખ દેખી આવે મને
 તો બકારી-જેવી.

૩ પાળી—

૩૬

ભલે ભલે પધાર્યા રંગ રસીઆ
 કહો કહો રસીલા રાજ હતા ક્યાં વસીઆરે રંગ રસીઆ—
 તમે ઘર ઘર ભમતા ભોગી હું પ્રેમ દરદથી રોગી—
 થઈશું જોગી—(૨)—કહો કહો રસીલા-૦
 માનુનીને મુકી મહેલે લાલા ચઢીઆતા સહેલે
 જ્ઞાલી વેલે (૨)—કહો કહો—૦

જયન્ત—

૩૭

જનુની ફોગટ ભારે મારી રે લંપટ વ્યભિચારી,
 ગળ્યા નહીં કાં ગર્ભ વીષે તું રેરે દુષ્ટ અનાડી—
 આંખાને ત્યાગીને રાગી બાવળાએ જઈ બેસે;
 સાકરને મુકીને મુરખા વિદ્યામાં જઈ પેસે
 આ ભવમાંને પરભવમાં પણ સ્વપ્ને સુખનાં ફાંદાં
 કુંજર કીડીને પજવે છે જોજો કળવુગ મામ
 મુ-ધીક્ષાર-શીટકાર-હજાર—જનુની.

૩ પાળી-મુજ—

૩૮

રસીયા રમાડો મને રાજની રીત—
 જાને જવાદે જોજો પરાણે પ્રીત—
 ચોરાના ચોર ચોરી આલો શું ચિત્ત—
 વળગ્યું વાટેથી પ્રેમ ઘેલું પક્ષીત—

(હવે મને બંધાવોને; ઉભી રહે બંધાવું છું)—રસીયા—૦ નાનાં

(અરે કોઇ હાજર—નામદાર—આને અવળા હાથે બાંધો)

(આમ છોડુ છું પછી રાણી—)

મુકો તલવાર પાસે છાની રહે સીત—નાનાં
 ખેલાવું ખેલ ખરેખરે તને ખચીત
 ચાલાકીથી કરું જુઓ આમ હું ચકીત
 ખાવાની ખાન પાન ગાવાની ગીત

(આ કુલદાને અંધારી કોટડીમાં કેદ—હાય કપટ

ભુમ પાડું છું એ એ ——— લે૦)

રાજની પ્રીતીની જોજો આ રીત—

જયા-સોજ-સાવિત્રી—

૪૯

અરે માણ ! જાઉં હું સાસરીએ
 પ્રભુ ખેન ! તારી આશા પૂરશે—અરે૦
 બુકાવું અરે—નાવ આ નાનીશી
 ઉછળતા અહો દુનિયા દરીએ—અરે૦
 કીનારે રહી સાથ રમતાં હતાં
 હવે પડી જુદાં સફર ચઢીએ—અરે૦
 વિકટ પંથ તારોછે ભાષ અરે,
 જરૂર મુંજરાજ ખરાબો નડે—અરે૦

કરી પ્રાર્થના હે ! પ્રભુ માગીએ
ઉતારે સરે રાશ આ હોડકાં—અરે૦

જયા—

૪૦

આજે તો ધન્ય ધડી, ધન્ય દિવસ, ધન્યસમય
રડતી ઝુરતી રમણીને રસિક પતિ રીઝાવશે;
રમીશ રસિક માંછલી હું, પ્રેમ નીરમાં—
પ્રહાંચનથી તો એ પ્રહોચી, સ્વામી સુધાકરની પાસ
દૂર કરીશ દૂર કરીશ હું વિયોગ ઝાંઝ—આજે૦

સિંધુલ—

૪૧

આપાહતી અધારી રાત ધનધોર ઘટા ચઢી
પાપીના પાપે પૃથ્વી માતે ઝોઢી શું પિછોડી—આ—
નજર નિરપયોગી દેખતાની એ થઈ.
વિપત્તિ વેળા બુદ્ધિ જેમ બુદ્ધિમાનની—આ—
વાયુથી વાદળાં બધાં વિખેશઈ જશે;
નિશા જતાં પ્રકાશ પૂર્ણ રીતે જામશે—આ—
આશાના વાયુનીજ આશ આ અમાગીને;
સુખનો દિવસ હા ! દેખવો નથીજ નિર્માગીને—

જયા—

૪૨

હવે ફાંફાં તું જાવાદે હરીનું ધાર્યું થાવાદે
બજન જળમાંહિં નાહવા દે કરમનો મેલ મીટાવાદે
લાલચની લહાય ઝોલાવાદે, સદા સંતોષ સીંચાવાદે
નશીબને જોર જમાવાદે—હરી—૦
ગમે ત્યાં ઘડો હુબાવાદે કુવે કે સમુદ્રે જાવાદે
ધ્રુવ જેટલુંજ ઘડો તે લે—હરીનું ધાર્યું થાવા દે—હવે૦

કલ્યાણ-જયા-

૪૩

આજે ઉગ્યા સોનાનાં સુરજ, મળી મ્હને મોહીની સુરત
 વાહ વીધાતાની કેવી છે કુદરત, કેરી ચઢાવી હીલોળે આ ખીનરત
 ભાગ્યશાળી ભામા પુરો ભમર, માલતી મળી સદ્ધર અદ્ધર
 (વાહ બહાલા આવું શું બોલોછો)

રે રંભા પણ તારી ચરણ રજ, કામની તુજથી હું કોટી ધવજ-હો આજે
 વાહ વીણા જેવી બહાલાની વાણી, પ્રેમ લેતી નાડી નાડીથી તાણી.
 (પણ તારણી તમને તો નજ પહોંચાય-એમ કેમ સહુંણા.)
 ઓર ખુખી તારા નયણે સમાણી, કાંક ભલુતી ભમરમાં ભરાણી
 પ્રાણ લેતી ઘટ ઘટમાંથી તાણી, પણ પીડા નહીં પલક પીછાણી-
 આજે--(વાહ)

કલ્યાણ-જયા-

૪૪

હાં હાં હાં હાં હાં મન માન્યા મોહન
મારા તન મન ધન
 જાઓ રસ પ્યાલાને પછાડી જીવજીવન
 મુંદરી રીસાએ શાને તુજથી હું સજીવન
 જાઓ જાઓને જાણ્યું કપટ-અરે વાહ
 રાખો રાખો લાલાજી બધી લટપટ-અરે વાહ
 ખુંટી મુકો ખેલાડી ખટપટ-અરે વાહ
 જાઓ જાઓ જાઓ

(હું જાઉં છું-હા જાણ્યું, આ ચાલ્યા-હેં માર્યા) - —હા—

કલ્યાણ-

૪૫

શુદ્ધિ સઘળી ગમ ગમ અરર ! નિવડી નાર હરામ
જેને તન ગણી તનમન સોંપ્યું હા હા તેતો હાલ માન વિસરી
ચિદ્ જગતમાંહિ નારી, પ્રપંચની એ ભારી
કેલી ખામ સઘળી સંપત, નરના હવાલ, કરતી બેહાલ,
દુઃખના દલાલ-શુદ્ધિ.

કલ્યાણ-જયા-

૪૬

દર દર દર દર એ નારી ધુતારી ઠગારી હત્યારી-દર.
અરેરે ! પ્રાણાધાર ! પડ્યો શો મારો વાંક !
અરે ! ચતુર કુમાર હું તો અખળા રાંક
શરમ ધરમ સકળ તરત તજીને હરણુ કરણુ પ્રાણુ,
થઈ તૈયાર, રે નાદાર ! રહેશે હવે નિત્ય રંડા ચહતું નૂર-દર.

વારંગના-

૪૭

સૈયાં સલોના જાઓ ખાઓ જે ગાર
વાસખસે જાય રાત સો તન સંગ
બોર ભયો દીયો મોહો દેદાર—
ખખુલ બેઠે જાઓ ભમરજી
છુતેન દહિંગી અખમે લગાર—

લીમદેવ-

૪૮

ખાંધીને પાપીને માર હું ધર

કેવો હા—હરામ ખોર—

ગરીબ ગોલો ગો મુખ વાધ

દાનવ દગા ખોર

ક્ષત્રીના હાથથી છુટવો નથી એ ચાતુર ચોર

રાગ્નજી એ છે બહુ બળીયો--

સાચો ક્ષત્રી વીર નથી મળીઓ--

ઘાટ પ્રપંચ તણો એ ઘડીઓ

નીશ્રે પાપ ગ્રહ હવે નડીઓ--

મારી માર--પાડુપાર--રે આ વાર--ક્ષત્રી--

સંધ્યા-

૪૯

ચંડાળ તને ધિક્કાર અરે ધિક્કાર હનરો વાર

કુમાર અહા સુકુમાર અરે તે કરવા ધાર્યો હાર

કાળા મ્હોંના, લાલચે લાગી ડયો ન લગાર

જાનું નહિં રહે, રે કાને કહે પાતાળે પણ પેઠેલું પાપ

કિરતાર સદા સાચાનો છે સમજી બેજો પાપી આધાર

— (૦) —

અંક ત્રીજો.

ભોજ-

૫૦

મનની મનમાં તનની તનમાં રાખી પ્રભુએ મનની મનમાં-

શું શું ધાર્યું, થઈ ગયું શું શું, ધાર્યું ધણીનું પાર પડેલું-

કહેવત જગતી સાચીજ હરશે, પાપ પ્રજાજશે સત્યજ તરશે—

ભોજ-વિદ્યાર્થીઓ—

૫૧

વંદીએ વિશુ તમોને વિશ્વ તારનાર
કોણુ મથી કાઢી શકે, સત્વ તણો સાર—
ઢાળી કર્મ વાસના સુગ્રાન સિચનાર
રગડા ઝઘડા માંહી રહી મૂર્ખ બોળનાર—
સાર શોધી તત્વ આહી કોણુ તારનાર
રાગધ્વેશ ઢાળી રહો નિત્ય નિર્વિકાર—
શંભુ બુદ્ધ વીરપીર નામ છે અપાર
શુદ્ધ તેજ સચ્ચિદાનંદ વંદુ વારવાર—

મુંજ—

૫૨

ઢહાલી વિના હાય ! નહિ ઘડિક પલક પલક પડે એન;
વાર વાર તોય અરેરે મારું હાય મનન વળેરે—ઢહાલી—
મદનતું ભૂત ભુંડું ધુમતું ધુમતું પુઠે ધુમેરે
હાય કરે શો ઉંપાયરે, હવે નહિ કાંઈ સંજેરે—ખ્યારીં

જયા—

૫૩

અરે આદ્યત વાદળ શીરપર આવ્યું, હરી તું ઉંગારી લે
ત્રિભુવન ત્રાતા તુજવીણુ કોને પામર જન જઈ કે—
દુનિઆ બધી આ દિનજનને મન ડુબતી દેખાતી

તારા સુરજને ચંદ્ર કળા પણુ છે ઝોલાં ખાતી
 નથી સાથ સંગાથી કોઈ હુબતી હાય બચાવી લે-
 આશા મધુ બીંદુને માટે જીવ બમરો ભટકે
 અહિંથી કુટાતો ત્યાં અથડાતો અધવચમાં ભટકે
 કિરતાર સ્મરણ કરે રે જીવ દબાદર તારણુ તરણુજ એ

બધા—

૫૪

જો પ્રપંચીનર, આખર બનેલ ખર
 કોણુ અમર, સત્યમર, રહીએ નર-
 જમીન જોરે જર, પચાવે પ્રેમમર
 છે જમનો કર, દુષ્ટનર, ચિત્તધર—
 રાએ પંપચી પ્રાણી, છે નાશની નિશાની
 જ્યમ પાંદડાનું પાણી—હાય હાય
 હાય હાય છે સદાય, હાડ ચામડાં ચુધાય
 પાપી છવટે પીલાય—હાય
 પાપીજશે કમાણી, રહેવાનું વાને પાણી
 આખર થશે ધુળધાણી—હાય હાય

મુંજ—

૫૫

થમા છેવટ આવા હાલ
 આવી પહોંચ્યો અડાળે હાળ—થમા

પુન્ય પાણીના પૌઠા પ્રવાહે તુટી પાપનીપાળ
 પાપ ધુળ ધસડાધ પલકમાં ફેલી વિશ્વ વિશ્રામ—
 રાજ્ય તણી હતી જે નરવરને સધળા દોરી હાથ
 કેદી થઈને બરે બળરે મરકટ વત દોરાય—
 ધાર્યું હતું કે શ્રી પ્રભુનો પણ ઝાંખો પાકુ પ્રતાપ
 કચરાયો જીવ ફીડો વાગી કાળ વાધની ત્રાપ—

કલ્યાણ-જયા—

૫૬

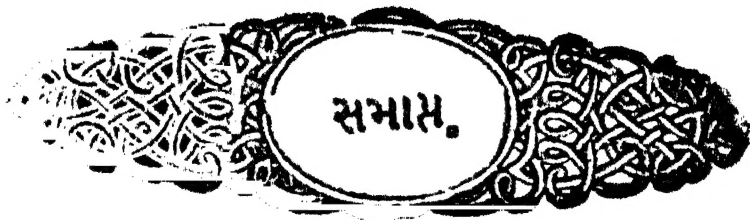
મળા મને મોહીની રસીલી દીલદાર
 માતું આજે માનુની સદ્ગુણ અવતાર
 છોટે રહો છપ્પીલા હવે હુતો ગણાધ છીનાળ
 મરમના બોલે બાળા બનાવે લાચાર—
 બાલમ બહેમ વસ્યો અંતરમાં—બામની બુલ્યો હું બીલરમાં,
 કંચનને કાળુ સમજ્યા—સાકરને વિખ ખર સમજ્યા
 માફ કરો કુળવંતી નાર—હાં અહાં અરે અરે
 પ્રાણાધાર મારા તમે શીર સરદાર—મળી.

બધા—

૫૭

સત્યનો જ્યકાર
 કરે પાપીઓ પોકાર ધર ધર—(હાથ ખાપરે)

બૂમીનો બાર, જગત સરદાર
ઉતારે મારીને માર—રે મારી—
(કોણુ—ભાષ—હા—દીકરા—તાતજી)
છે વિશ્વના સરદારે કાધી વહાર,
છે સત્ય દીપકની અખંડ ધાર
નેવું કરનાર તેવું બરનાર
રે કીરતાર સદા તૈયાર— સત્ય૦—

મહેર ખંખર.

નાચે ત્રણેકાં પુરતમે થી દેશી નાટક સમાજનો મુકામ
જ્યાં હોય નાંચી અથવા અમદાવાદ તળપદમાં અંધકર્તા ખામેથી
મળશે. આરે જેઓ સાહેબને જોઈતાં હોય તેમણે શેકડી કિં-
મતથી મંગાવી લેવાં. વેચુમેખલ અથવા તોટપેડ કામળ રાખ
વામાં આવશે નહિ.

૩. આ. પા.

૧. મતી સંયુક્તા નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તી પાંચમી) ૦-૨-૦
૨. સુભદ્રા દરજી નાટકનાં ગાયનો ... ૦-૨-૦
૩. વીર વિક્રમાદિત્ય નાટકનાં ગાયનો ... ૦-૨-૦
૪. કેશર કાશીર નાટકનાં ગાયનો ... ૦-૨-૦
૫. સતી-પાર્વતી નાટકનાં ગાયનો આવૃત્તિ ત્રીજી)... ૦-૨-૦
૬. અબ્રમલી નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તિ પાંચમી) ... ૦-૨-૦
૭. રામ વિદ્યાગ નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તિ ત્રીજી) ... ૦-૨-૦
૮. સરદારજી નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તિ છઠી) ૦-૨-૦
૯. મ્યુનીસીપાલિટીના નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તિ પાંચમી) ૦-૨-૦
૧૦. જિનાદેવડી નાટકનાં ગાયનો (આવૃત્તિ પાંચમી) ૦-૨-૦

ઝવેરી ડાહ્યાભાઈ ધોળસાજી.

શ્રી દેશી નાટક સમાજના માલિક

રમી પ્રસિદ્ધ કરતાર.

૬૦ અમદાવાદ ડાહ્યાવાડાની, ધોળ

